

Słowo Życia

„Nie każdy, który Mi mówi: «Panie, Panie!», wejdzie do królestwa niebieskiego, lecz ten, kto spełnia wolę mojego Ojca, który jest w niebie” (Mt 7,21).

Jezus wypowiedział to zdanie, kończąc Kazanie na Górze, już po wygłoszeniu błogosławieństw, zachęcając swoich słuchaczy, by przyjęli bliskość i miłość Boga. Pokazał też, jak zgodnie z tym postępować: odnajdując w woli Ojca najprostszą drogę do osiągnięcia pełnej komunii z Nim, w Jego królestwie.

„Nie każdy, który Mi mówi: «Panie, Panie!», wejdzie do królestwa niebieskiego, lecz ten, kto spełnia wolę mojego Ojca, który jest w niebie”.

Ale co to jest wola Boża? Jak możemy ją poznać?

Chiara Lubich podzieliła się swoim odkryciem: „Wola Boża to głos Boga, który nieustannie do nas przemawia i zachęca nas; to złota nić, lub lepiej, złota boska osnowa, która wiąże całe nasze życie ziemskie i przyszłe; to sposób, w jaki Bóg wyraża nam swoją miłość, oczekując od nas odpowiedzi, by móc w naszym życiu dokonać swoich cudów. Wola Boża to plan Boga względem nas, to sedno naszej egzystencji, to nasze pełne urzeczywistnienie. (...) Powtarzajmy więc zawsze, wobec każdej woli Bożej – bolesnej, radosnej czy neutralnej: «bądź wola Twoja». (...) Odnajdziemy w tych prostych słowach potężny bodziec, prawdziwą odskocznię, by z miłością, w sposób doskonały, z całkowitym oddaniem wypełniać to, co mamy do zrobienia. (...) W ten sposób, chwila po chwili, będziemy układać wspaniałą i niepowtarzalną mozaikę naszego życia, którą Pan przygotował od wieków dla każdego z nas: On, Bóg, do którego odnosi się wyłącznie to co piękne, wielkie, nieskończone, gdzie jednak nawet najmniejszy uczynek miłości ma sens i blask, tak jak najmniejsze różnokolorowe kwiaty mają swoje znaczenie w nieskończonym pięknie przyrody”.¹

„Nie każdy, który Mi mówi: «Panie, Panie!», wejdzie do królestwa niebieskiego, lecz ten, kto spełnia wolę mojego Ojca, który jest w niebie”.

Według Ewangelii św. Mateusza najdoskonalszym prawem chrześcijanina jest miłosierdzie, bo w nim w pełni wyraża się oddanie i miłość wobec Pana.

To Słowo Życia pomoże nam rozszerzyć naszą osobistą i intymną relację z Bogiem na naszych braci poprzez konkretne działania. Skłania nas ono do wyjścia poza siebie, aby zanościć innym pojednanie i nadzieję.

Grupa młodych chłopców z Heidelbergu w Niemczech podzieliła się następującym doświadczeniem: „Zastanawialiśmy się, co zrobić, by nasi przyjaciele mogli doświadczyć, że kluczem do szczęścia jest podarowywanie siebie innym? Rozpoczęliśmy naszą nową akcję pod hasłem: «Godzina radości». Idea jest bardzo prosta: uradować jakąś osobę, przynajmniej przez godzinę w miesiącu. Zaczęliśmy od tych, którzy według nas najbardziej potrzebowali miłości. Gdziekolwiek się zgłosiliśmy, wszędzie przyjmowano nas z szeroko otwartymi ramionami! Wychodziliśmy do parku na spacer ze starszymi osobami na wózkach; w szpitalu bawiliśmy się z dziećmi; uprawialiśmy sport z osobami niepełnosprawnymi.

¹ Ch. Lubich, Collegamento z 27 lutego 1992 r.

Wszyscy byli bardzo szczęśliwi, ale my – zgodnie z obietnicą [Ewangelii]: byliśmy jeszcze szczęśliwsi! A nasi przyjaciele zaproszeni do współuczestniczenia? Początkowo byli zaciekawieni, ale teraz, gdy sami spróbowali obdarowywać szczęściem, są z nami zgodni: szczęście można podarowywać, a co więcej, można go też doświadczać!”.

Letizia Magri